

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte - Petru Ursache,

judcătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Uncu Natalia în numele inculpatei Parhomcic Galina, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriai Bălți din 10 noiembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 martie 2016, în cauza penală în privința lui

Parhomcic Galina Nicolai, născută la 05.07.1960, originară și domiciliată în mun. Bălți, str. Bulgară, 104, ap. 58.

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 26.08.2015 - 10.11.2015;

instanța de apel: 03.12.2015 - 16.03.2016;

instanța de recurs: 09.06.2016 - 02.11.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriai Bălți din 10 noiembrie 2015, adoptată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Parhomcic G. a fost condamnată în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în instituțiile și organizațiile de stat pe un termen de 2 ani, iar conform prevederilor art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe la pedeapsa stabilită, i-a fost adăugată partea neexecutată a pedepsei complementare numite prin sentința Judecătoriai Bălți din 17 mai 2011, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în instituțiile și organizațiile de stat pe un termen de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a stabilit că, la o dată nestabilită a lunii aprilie 2015, Parhomcic G. aflându-se la domiciliul cet. Gorobeț Al-dra, amplasat pe str. C. Porumbescu, 26, mun. Bălți, cu care anterior a făcut cunoștință pe teritoriul parcului "Andrieș", din str. Independenței, mun. Bălți, acționând cu intenția îndreptată spre dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, folosindu-se de faptul că ultima este o

persoană cu vîrstă înaintată și are nevoie de sprijin moral și financiar, prin înșelare, convingînd-o că activează în cadrul "fondului local de susținere socială", sub pretextul acordării ulterioare a ajutorului material, a dobîndit ilegal de la Gorobeț Al-dra, bani în sumă de 850 lei, cauzându-i astfel părții vătămate o daună materială considerabilă.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Dragan N. în numele inculpatei, care a solicitat casarea parțială a acesteia și aplicarea față de inculpată a prevederilor art. 90 alin. (11) Cod penal, invocând că instanța de fond, la numirea pedepsei nu a luat în considerație circumstanțele atenuante cum ar fi recunoașterea vinovăției de către inculpată, precum și faptul că examinarea cauzei a avut loc în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, circumstanțe ce ar permite suspendarea condiționată a executării pedepsei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 martie 2016, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a sentinței.

5. La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut, că instanța de fond la aplicarea pedepsei inculpatei a ținut cont de prevederile art. 61 Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a acesteia stipulate în art. 75 Cod penal.

Referitor la argumentele avocatului precum că în privința inculpatei urmează să fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal, instanța de apel a statuat că acestea sunt nefondate, or instanța de fond reieșind din gradul de pericol social sporit al faptei comise, de faptul că inculpata nu este la prima abatere de la lege, justificat a conchis, că corectarea și reeducarea acesteia este posibilă doar cu izolarea ei de societate.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că, în speță nu au fost identificate temeiuri de a considera că pedeapsa stabilită inculpatei este prea aspră.

Suplimentar, instanța de apel a menționat că, cauza s-a examinat în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpata beneficiind de o reducere cu o treime a pedepsei din limitele prevăzute de lege.

6. Împotriva hotărârilor nominalizate declară recurs ordinar avocatul Uncu N. în numele inculpatei, care indicând temeii de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Parhomcic G. să-i fie stabilită o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului ordinar, autorul invocă argumente similare cu cele indicate anterior de partea apărării în cererea de apel și descrie la *pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând că, instanțele inferioare la individualizarea pedepsei nu au ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 75 Cod penal, argumentându-și eronat concluzia cu privire la aplicarea unei

pedepse mai aspre inculpatei, fără a ține cont de prezența în speță a circumstanțelor atenuante și lipsa celor agravante.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Precum a fost menționat supra, recurentul invocă temei de casare a hotărârilor contestate pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, totodată semnalând pct. 10) a aceleiași norme procesual penale, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise în instanțele de fond și de apel în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor contestate.

Potrivit conținutului recursului, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei Parhomcic G. și critică hotărârile judecătorești numai în partea stabilirii pedepsei, invocând că, în speță nu au fost identificate careva interdicții de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, în privința inculpatei, or, aceasta se caracterizează pozitiv la locul de trai, și-a recunoscut vinovăția s-a căit sincer de cele comise și în instanța de fond, cauza a fost examinată în ordinea prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

Motivele recurentului, precum că instanțele de fond incorect au individualizat pedeapsa și neîntemeiat nu au aplicat în privința inculpatei alte pedepse alternative, Colegiul penal le consideră neîntemeiate.

La acest capitol, Colegiul penal atestă că, potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții

drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal menționează, că la stabilirea pedepsei inculpatei, atât prima instanță, cât și cea de apel, au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art. 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acesteia și corect au conchis că inculpata a comis o infracțiune gravă din intenție, iar la momentul săvârșirii acesteia avea antecedentele penale nestinse (art. 111 Cod penal), astfel, anterior inculpata a fost condamnată pentru săvârșirea infracțiunilor similare, prin urmare corectarea și reeducarea inculpatei este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoare.

Colegiul reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală și potrivit alin. (8) al acestui articol, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă în baza probelor administrate la faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Colegiul penal atestă că, sancțiunea art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, în baza căruia a fost condamnată Parhomcic G., prevede pedeapsă *cu amendă în mărime de la 500 la 1 000 unități convenționale sau închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.*

Însă, în cauză deferită judecării, se constată că, potrivit sentinței adoptate în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Parhomcic G. a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în instituțiile și organizațiile de stat pe un termen de 2 ani, iar conform prevederilor art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe la pedeapsa stabilită, i-a fost adăugată partea neexecutată a pedepsei complementare numite prin sentința Judecătoria Bălți din 17.05.2011, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea în penitenciar de tip închis pentru femei, cu

privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în instituțiile și organizațiile de stat pe un termen de 3 ani. După care, legalitatea sentinței a fost verificată de instanța de apel, care a menținut condamnarea în privința inculpatei în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, statuând că corect prima instanța a apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și just a individualizat pedeapsa stabilită în privința acesteia. Or, criticele apelantului în partea ce ține de solicitarea casării sentinței în latura pedepsei, au fost respinse, ca nefondate.

La baza acestei concluzii, instanțele judecătorești au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, au ținut cont de circumstanțele cauzei, legate de scopul și motivele faptei, gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor *grave*, de faptul că inculpata Parhomcic G. și-a recunoscut vina și s-a căit sincer, precum și de persoana inculpatei, care anterior a fost condamnată pentru săvârșirea infracțiunilor similare și a comis o nouă infracțiune ce constituie recidivă, astfel fiind predispusă de a comite infracțiuni, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatei, precum și de prevenirea de a săvârși infracțiuni noi.

Colegiul penal menționează că argumentele recurentului, precum că la stabilirea pedepsei instanța de apel, nu a ținut cont de circumstanțele atenuante prezente în cauză, precum că inculpata a recunoscut vina, nu pot fi reținute, deoarece recunoașterea vinei este o circumstanță atenuantă, mai mult că această circumstanță este un drept al inculpatei, care deja a fost luat în considerație de către instanța de fond la aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, pentru săvârșirea infracțiunii de *escrocherie*.

Or, potrivit exigențelor *HP CSJ, nr. 13 din 16.12.2013 "Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ CPP de către instanțele judecătorești"*, expuse în pct. 35, recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) CP, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Colegiul penal consideră relevant de a specifica că, argumentele invocate de recurent în cererea sa de recurs au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, deoarece după conținutul lor sunt similare celor consemnate în cererea de apel, respectiv asupra acestora instanța de apel s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată, așa cum este indicat și în *pct. 5 din prezenta decizie*, soluție pe care instanța de recurs o consideră legală și argumentată, însușind argumentele ei, reiterarea cărora nu mai este necesară.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale prescrise la art. 414 - 418

Cod de procedură penală, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Uncu Natalia în numele inculpatei Parhomcic Galina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 martie 2016, în cauza penală în privința lui *Parhomcic Galina Nicolai*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 decembrie 2016.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti